

men ex opinione Jonesii potius esset ponenda; at sunt quum alia quae impediunt, quo minus in hanc discedam sententiam, tum potissimum hoc, quod remedium sit Râdhâ, quo coerceantur imaginationes rerum sensilium (III. 1.). Remedii autem id ab omnibus Indicis philosophis ponitur in *cognitione* veri, et tenendum est, meditationis genera attribui Râdhâe VI. 11. cf. supra. Râdhâ igitur ex opinione mea est *contemplatio* numinis, aut, si mavis, pulcritudinis et benignitatis divinae. Contemplatio enim est, quae mentem abstrahit a rebus externis, ab imaginationibus fallacibus, eamque reducit ad considerationem rerum, quae sola digna sunt consideratu. Fugit et repudiat contemplatio mentem sensibus possessam, obviam it et sponte invisit mentem, sibi devotam, quemadmodum Râdhâ Krishnam. Pulcerrima est utpote quae rem pulcerrimam intuendam praebeat, divinam numinis naturam; benigna est, quae vel sero ab errationibus reducem animam hospitio suo dignet. Dolet autem separationem a mente, in qua inerat ipsa, antequam in mundanae vitae vices illa esset delapsa; atque hoc est mysterium amoris, qui inter mentem et contemplationem intercedit, quod mens, licet blandientibus sensuum oblectamentis distrahatur et vanis imaginationis fictionibus occupetur, non omnino perdat memoriam beatitudinis, quae ex cognitione veritatis percipiatur, et revertatur tandem ad discriminationem, quae fallacia sint in amore, quae vera et isto nomine digna. In contemplatione autem amoris est genus patiens (patiendi docilis dicitur Râdhâ IV. 21.), quo expectet, dum ad semetipsam revertatur mens nec pulcritudinem suam praebeat contemplandam menti, nisi ipsa mens sponte sua alias occupationes respuat et solo veri amoris desiderio teneatur. Reversae autem ad se menti impertit summam laetitiam, qua qui potius sit, eius satisfactum sit desideriis, nullaque remaneant vota, quae sint explenda (तृप्ति XII. 11.). Mentem autem solam amat contemplatio, quia sola sit mens, cui facultas data sit contemplandi.

Haec igitur est ex opinione quidem mea carminis huius significatio recondita, quae sub amoris imaginibus satis lascivis lateat. Videtur omnino poeta plus operis posuisse in depingendis amoris condicionibus